

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ԵՐԿՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ

Պատնախնային պատմութիւնը :

Պատնախնային պատմութիւնը ' Լաբրոպայի մէջ խիստ շատ գործածական բերք մըն է , այնպէս որ աս տարի ասոր քիչ ըլլալուն պատճառաւ ը վախ կայ որ տեղ տեղ՝ մանաւանդ Լ'նգղիա՝ մեծ սով իյնայ : Լ'սիկայ բուն Լ'մերիկայի բոյս է . և անկէ նախ Լ'նգղիա բերին ան գաղթականներն որ Լ'նգղիոյ Լ'դիսա բէթ թագուհւոյն հրամանով ը Լ'մերիկա գնացեր էին նոր երկիրներ գրտնելու 1584ին : Բայց որովհետև ամենէն առաջ Սպանիացիք տիրեր էին Լ'մերիկայի հարաւային կողմերուն , կրնայ ըլլալ որ գետնախնային ալ ամենէն առաջ իրենք Սպանիա բերած են : Լ'ս բոյսը առջի բերան հետաքրքրական բանի մը պէս մէկ քանի պարտէզներու մէջ միայն կը տնկէին . երկու հարիւր տարիէն վերջը՝ հիւսիսային ազգերուն աչքը բացուեցաւ , ասոր յարգը ճանչցան , ու մէկէն 'ի մէկ Լ'նգղիա , Պելձիա , հոլանտա , Վերմանիա սկսան իրար անցնելու ջանքով աս բոյսը իրենց երկիրն մէջ շատցընելու ետեւէ ըլլալ : Իսկ ուրիշ տեղուանք , մանաւանդ Վաղղիա , շատ տարիներ չճանչցան գետնախնային ձորին յարգը , ինչպէս որ ինչուան հիւմա արեւելք ալ գրեթէ չեն ճանչնար . և այնչափ ատելի էր Վաղղիացոց , որ եթէ խոհակեր մը սեղանի վրայ իր տիրոջը առջևը գետնախնային հանելու ըլլար՝ մեծ նախատինք ըրած կը սեպուէր անոր : Լ'ս նախապաշարու մը ինչուան ասկէ յիսուն տարի առաջ այնպէս տիրած էր Վաղղիացոց վրայ որ իրենց մեծ խռովութեան ատենը

երբոր օր մը ազգային ժողովին մէջ խօսք կ'ըլլար որ Վարմանթիէ անունով հռչակաւոր մարդը պաշտօնի մը վրայ դրուի , ատենախօսին մէկը ելաւ ըսաւ թէ " Իրեն պէտք չէ տալ աս իշխանութիւնը , չէ նէ մեզի իր հնարած գետնախնային կը կերցընէ " : Իրացընէ աս Վարմանթիէ ըսուած արդիւնաւոր մարդը առաջինն եղաւ որ ինչ ըրաւ չըրաւ՝ գրուածքով ու խօսքով գետնախնային այնչափ օգտակարութիւնները ամենուն հասկըցուց , ու ասոր մշակութիւնը Վաղղիայի մէջ ծաղկեցուց : Ըստ փորձերով հաստատեց թէ գետնախնային թէպէտ բուսաբանական յատկութիւններուն նայելով՝ փաստակար բուսոց ցեղէն է , բայց ամենեւին անոնց փնտրելու չունի , մանաւանդ թէ շատ մարդու անոր ժակին ալ յարմար կ'երևնայ , անբեր ու կորդ երկիրներու մէջ ալ կը բուսնի ու շատ լաւ առաջ կուգայ : Վատնին տակը աճելովը՝ ազատ է օդին փնտրելէն . ուստի ուրիշ որ արմտիքներն ալ քիչ ըլլան՝ գետնախնային միշտ կրնայ գտնուիլ , ու սովի վախէն ազատ կը մնան մարդիկ : Իսկ աս տարուան փնտր ան է որ գետնախնային մէջ հիւանդութեան պէս բան մը ընկեր է շատ տեղ , ու փտեցուցեր է :

Սեռաւ Վարմանթիէ 1816ին , բայց իր անունն ու բարերարութիւնը ամմահացաւ Վաղղիոյ տերութեան ու բնակչացը մէջ , այնպէս որ մօտերս խօսք կար որ իրեն համար արձան մըն ալ կանգնեն :

Վարմանթիէէն վերջը իմացան որ ոչ միայն գետնախնային , հապանաւանոր ծղօտներէն ալ աղէկ օդի կ'ելլէ : Բոյսը այրելով՝ մոխիրէն շատ մը փութաս կ'ելլէ . ջրէն մոխրագոյն ներկ մը կ'ելլէ՝ շատ հաստատուն . ծաղկէն դեղին ներկ մը հաներ են՝ շատ գեղեցիկ : Ինչուան տեսակ մը թուղթ ալ սկսեր են շինել գետնախնայինէն , որ բան պրըլելու համար շատ աղէկ է . ասանկով գրեթէ տարի ջանցնիր որ

1 1^ա . Solanum tuberosum. Գ. Պomme de terre. ՏՃ . Էէր էմ... : Խ . Pomi di terra, patate.

աս բոյսէն նոր օգտակար բան մը չՏը-
նարեն :

Պարզաբոս ծառերուն համար նոր
պարարիչ-ութիւն :

ՀԱՐԻՒՐ լիպրէ ջրին մէջ մէկ լի-
պրէ հասարակ սոսինձ եփէ, ու պա-
ղելէն ետեւ մէյմէկ քիչ տուր ան հին
կամ տկար ծառերուն որ քիչ պտուղ
կուտան . բայց այնպէս որ ջուրը ին-
չուան անոնց արմատին հասնի : Ըս
գործողութիւնը տարին երկու ան-
գամ ընելու է :

Թուփանացի ճարտար երկրագործ-
ներէն մէկը փորձով կը հաստատէ,
թէ նաև նոր տնկած բոյսերու ալ
շատ օգտակար է աս ջուրը :

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

Տար-ոյն վերջի օրը :

Ըս տարիս ալ կը լմըննայ . . . աս
տարիս ալ լմընցաւ : Որչափ դիւրին
է բերնով ըսելը , որչափ ծանր է սրը-
տով լսելը : Եւամանակին արագու-
թեանը նայելով այնպէս մը կ'երեւնայ
թէ գիրք մը թղթատելը՝ ճակատէն
ինչուան վախճանը հասնիլը որչափ ա-
տեն որ կը քչէ , տարւոյն շրջանն ալ
անկէ աւելի չքչեր , և թէ տարի
տարու ընէ շուտ կ'անցնի . կամ ան է
որ ժամանակը յոգնելու տեղ երթա-
լով աւելի կը վարժի թուչելու , կամ
ան է որ մարդուս տգոհնութիւնը
որ ունի կենաց կարճութեանը վրայ՝
հասակը առնելով կ'աւելնայ : Ըսանկ
մտածողը մէկ տարին՝ մէկ օրուան պէս
կը փոխէ : Բայց թէ որ յանկարծ մը-
տածելու ըլլայ՝ թէ աս տարիս աշ-
խարհքիս սկիզբէն 'ի վեր վազած ժա-
մանակին ութը հազարերորդ մասն է ,
ապշութիւն մը կը տիրէ մտքին , ու
ժամանակը առջինէն աւելի կարճ ե-

րենալով , իր մասունքը՝ այսինքն տա-
րիները կը սկսին երկայն երեւնալ՝ մէյ-
մէկ դարերու պէս , օրերն ալ մէյմէկ
տարիներու պէս . կը տեսնէ կը մտածէ
աշխարհքիս վրայ եղած անցած ան-
թիւ անհամար գործքերն ու գիւտե-
րը որ կը պատմուին այնչափ գրքերու
մէջ , որ 8000 տարին չբաւեր ասոնք
միայն կարդալու համար . կ'ապշի կը
զարմանայ թէ ան կարճ միջոցին մէջ
ինչպէս անցեր են այնչափ դիպուած-
ները , ու կը սկսի ըսել թէ ուրեմն որ-
չափ մեծ շրջան է տարւոյ մը շրջանը ,
կամ որչափ ընդարձակ միջոց է եղեր :

Ըս անցուցած տարիս ալ արդեօք
այն զարմանալի տարիներէն մէկն էր :
Ինծի կ'երեւնայ թէ աս տարիս պա-
րապ նաւու մը կը նմանէր որ ժամա-
նակին եզերքը նոր հասած ատենը՝ իբր
թէ նաւահանգստին բերանն էր . ու
քանի որ ալիքները ձղբելով կ'անցնէր,
աւելի բեռնաւորած՝ լըցուած՝ հասաւ
յաւիտենականութիւն ովկիանոսը . . .
Վանի միլիոն մարդ հետը աշխարհք
բերաւ , ու քանի միլիոններ անդին ան-
ցուց : Վանի փոփոխութիւններ եղան իր
անցնելու ատենը ծովու ու ցամաքի
վրայ : Ինչ փոփոխութիւններ եղան
մեր բարոյական և քաղաքական վի-
ճակին վրայ : Ինչ նոր նոր գիւտեր ,
նոր կարծիքներ , նոր ճամբաներ , նոր
օգուտներ , նոր վտանգներ . քանի
նոր վարդապետութիւններ ու նոր մոլո-
րութիւններ ելան . որչափ նոր կար-
գեր , նոր սահմաններ , նոր ժառան-
գութիւններ : Վանիներ մեծցան ,
քանիներ պզտիկցան . քանիներ ա-
ռաջ գնացին , քանիներ ետ մնացին .
որչափ մարդիկ իրենց հին փափաքին
հասան , որչափ մարդիկ ալ յուսահա-
տեցան : Որչափ նոր յիշատակարան-
ներ կանգնուեցան աշխարհիս վրայ , և
որչափ հիններ ջնջուեցան . քանի նոր
անուններ լուսեցան որ թերևս միշտ
ալ պիտի մնան , ու քանի անուններ
մոռուեցան :

Սարդուս միտքն ալ անցուցած տա-
րին ալ կ'ընդարձակուի այսպիսի մը-